

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS SEPTEMBER.

PRIMO DIE.

P. ANTONIUS P. ANTONIUS

CORREA.

SEDENNVS.

1. Septemb.
Lusitanus
Vlyssiponæ.
1569.

Pangent.
Minist.
Mortif.

Humil.

Sacrum.

Ouitis primus in Lusitaniacum præfset, in morem induixerat, vt primus cuiusque mensis dies dedicaretur pauperati à Nouitiis, dicereturque dies *sæcla paupertatis*; eo die nullus cocti quidquam gustabat, ad exercitium paupertatis, cibario pane, paucisque fructibus contentus. Exemplo præibat ipse in iis, quæ tyronibus præcipiebat. unde, & obsonatorem sine pallio cum facco pomis pleno securus per vrbum est. Ab illo istic manauit mos ille, vt Nouitiij à prima probatione ad confectionem reliquorum admittendi palam se in cœnatione flagellarent, & humili prius, quam ad mensam cum aliis vescerentur. Firmauit etiam sanctum illum, & aliquorum exemplo ferè labantem morem iter pedibus agendi. Diuino sacrificio suum otium dabat, sèpè in illo religiosis lachrymis perfusus, & aliquando conspectus toto corpore in aëre palmos aliquos à terra sublimis. Vir denique talis fuit, cui similes cuperet Societas, & Nouitios & Magistros.

LAURETI ad Societatem receptus, Hispanus in Româ à Collegij Germanici cura in Floridam est missus: famemque, frigora, pericula crebra sustinuit; ingenio, virtute, labore totus in animas intentus. Vnde, & lue sauviente, medici personam suscepit, ac è vita discedentes plures ad baptismum dispositi, & expiauit. In nouam Hispaniam ire iussus, primus de Societate fuit, qui Mexicanum est ingressus, primus istic Rector Collegij eo admittente fundati. Inde ad Philippinas ab earum Episcopo deportatus, Manilæ pro vrbe, ac pro salute animarum, & etiam corporum, plura præstitit, non imperitus etiam architectus. Tempa insularum ferè imaginibus Deipatæ Virginis impieuit, acciris pictoribus. Illam aiebat esse orationem aliis altiore, quam magis nobis odium nostrum, ac desiderium corporis afflictandi accedit. Magnus illi fructus constituit à bene ante ocoulos pro concione positis iudicio, & inferno; his aiebat mûdum concionibus indigere, non phaleris putidæ vanitatis. Mortem eligendam aiebat, mortem potius, quam veniale peccatum; unde occasionses quoque illius perdiligenzi curâ cauebat.

H. spanus in
Zebu. 1. Sep.
1595. Soc.
40.

B.V.

Oratio.

Cencio.
Mortific.

Veniale pec-
catum.

SS

P. MAR-

P. MARTINVS
ALBERRO.

Hisp^{anus}
Valentia.
1. Sept. 1596.
xstat. 70.
Soc. 40.

B.V.

Sabbatum.

Mors.

Confessar.

Germanus
Molsheimi.
1. Sept. 1598.
xstat. 30.
Soc. 10.

Mors.

Per annos plures magnam noctis partem in pia cum Deo pernigilatione ponebat, precandi nunquam satur, etiam pluribus horis orando ductis interdiu coram SS. Sacramento. Inde illi audita quædam se vbiique infra omnes demittēdi cupiditas, & cādor, atq; sinceritas. aiunt Domus professæ literæ famam esse diuinam Matrem (cuius ille fuit amantissimus) sæpius sese ei videndam præbuuisse in templo, semel in campo, deinde oranti. Domus sordes, qua sabbato verrebantur colligentem blandè vt fertur, tangens in vultu, *Fili mi*, aiebat Virgo Mater, *valde valde mihi in hoc placeces*. Sabbato alio illi conspecta, dixisse perhibetur 30. dies illi adhuc superesse in hac vita. In confessionibus audiendis fuit assiduus, & efficax ad serenda pia, non otiosa, cum iis quos tractabat colloquia. Vnde Franciscani Patres aiunt plusquam centum assecelas illo admittente suæ familiæ accessisse. Plura in vita.

P. IACOBVS
WILICHIVS.

inuitatu Domini, Deique sui, quem coram adesse palam affirmabat, dum circumstantium quispiam Rosarium cum ipso percurseret, letus emigravit. Adeoque suprema eius in hac vita occupatio fuit Rosarium Marianum.

P. ERARDVS
MAINBOVRG. NOVIT.

Hic viduus, piè mortuâ coniuge Gallus N.
virtutis excelsæ matronâ, filium Societati iam antè datum secutus est. Coadiutor futurus, nisi Praepositi Gen. voluntate euoluto primo tyrocinij anno iussus fuisset, initiari sacris quo facto trigesimâ post primum sacrificium oblatum die in morbum, & inde in mortem prolapsus est, fælix omniað senex. Collègij Nancianî fundationi pœnè alterum tantum, quantum aate habebat, adiecerat. Sannicolaitanum quantum est, à fundamentis excitârat, piâ coniuge liberaliter annuente. Cumq; de Societate nonnulli non deessent, qui parum grato tantis beneficiis animo responderent; ille ramen vna cum coniuge tam parum abest vt ea re commoueri viderentur, vt dicerent; seid omne quod facerent, facere ad maiorem Dei gloriæ; nec cessaturos se Societatem ea propter amore complecti, licet omnes socij facties utriusque spulis conspuerent.

P. NICOLAVS
LONGOBARDVS.

Alcaiceranæ natus, apud Sinas per Cipos 58. annos continuos laborauit, Riccio suppar. Nullum laborem, nullum periculum animarum causâ recusauit; nunquam de vlo vel murmur, vel querela ab illo audita est; nunquam sale, aceto, olco, ait condimento

mento alio vtebatur: nullum diem (etiam senex & pelle ferē tantū atque ossibus rigidus) omisit quo flagris in se non animaduerterit: nullum Ecclesiasticum ieiunium etiam in ætate tam præcipiti laxauit: nulla in paupertate laxamenta, sed nec fordes vias, admisit: nullā in lecto culcitrā, et am in dira quæ Pechini esse solet hiemis aceritate, est vsus; contentus asseribus tenui stragulo cooperis. Ad Christi fidem per tot annos, tot ab illo-adducti, ut socij numerum inire non possint. Fecit id magno virtutis exemplo, singulari magnæ probitatis famâ, & eloquentiæ Sinicæ mirâ vi, quæ in illo præstans fuit usque ad Mādarinorum admirationem. Prolapsus

in templi limine, ac eâ prolaphione quassatus, morti se parauit. Auditâ Christi patientis historiâ, rogatus à socio ecquid illi molestum esset; manus in cælum susulit, & lachrymis, coopertus, lerus, inquit, ac solatij plenus morior, quoniam mihi contigit hac horâ audire passionem ac mortem Domini mei. Imperator missis trecentis Taeis (id est ferè aureis) exequias celeberrimas ei parari iussit, Arca pretiosa, odores per iter fusi fumavndante. Multi yiri nobiles, & Principes, cum cadaver inuiserent, pro more, terram fronte tertio percusse. Imperator marmor sepulcro illius imponi, & Sinico charactere epitaphiū inscribi iussit.

II. DIE SEPTEMBRIS.

DOMINICVS

IOANNES COAD.

DE rustico post vitam inter ædificationis operas toleratam Societatis Coadiutor factus, nihil unquam, ab humilitate sua recessit. Silentium nunquam violatum, prima illi virtus fuit. Deinde labor culinæ per ipsos 24. annos religiosè impensis, adeò ut culinam *Sanctam & dem* vocaret. Rogatus qui se ad labores tantos extimularet? respondit; eâ cogitatione, quod ante initam Societatem dure agrorum, aliorumque laborum opere vix satis panis lucifecerit: nunc vero longè mollius sibi esse; plus habere se, minus laborantem. Hac sibi cogitatione omnem laborem in Societate reddi facillimum. P. Ioanni Alvaro quædam, quæ postea cuenere, prædixit. Anima eius conspecta dicitur à sacerdote quodam multâ virtu-

tum commendatione conspicuo, à Christo excepta, preciosissimam virtutum plurimam, sed trium potissimum, ornamenti conuestita: cui etiam sacerdoti Ioannes Societatem commendauit.

Mort.

MARTINV S

APPARITIVS. COAD.

Magnâ silentij, ac strenui laboris Hispanus. Exercitatione coluit Dei matrē Barcinonæ. Martinus, inter heroës & victimas 2. Sept. 1589. charitatis morte gloriósâ perfunctus, quam cum obiret aiunt illi strenue cultam in vita Deiparam fuisse expectam.

B V.
Silentium.

PETRVS

MARTINVS. COAD.

IN agris peritè colendis Oecono-

Lofitanus
Cuscl. 2.
Sept. 1624.
xiiij.
Soc. 30.

SS 2 &